Parrotia persica
parocja perska

Parrotia persica (parocja perska lub żelazne drzewo) została odkryta w XIX wieku przez niemieckiego botanika F.W. Parrota w Persji. To szczególny członek rodziny oczarowatych, podobnie jak jej reszta charakteryzujący się wczesnym kwitnieniem w zimie oraz spektakularnym zabarwieniem liści jesienią. Typowe drzewo ma rozgałęzioną, zwartą koronę i może uzyskać wysokość do 10 metrów przy szerokości od 10 do 12 metrów.

Parrotia persica już w lutym pokrywa się drobnymi, czerwonymi kwiatkami. Wiosną pojawiają się sercowate liście, które początkowo są brązowo-fioletowe, latem zaś stają się błyszczące i zielone. Jesienne ubarwienie liści jest niezwykle widowiskowe – w żółtych, pomarańczowych, czerwonych i fioletowych odcieniach. Po opadnięciu liści drzewko wciąż pozostaje dekoracyjne dzięki nieregularnemu układowi gałęzi oraz malowniczej korze, która wraz z wiekiem coraz bardziej pokrywa się plamami, tworząc strukturę maskującą w kolorze zielonym, szarym, brązowo-różowym i żółtym.

Parocja perska jest odporna na suszę i upały, jej współczynnik odporności na mróz to 5A. To wszystko sprawia, że jest ona wspaniałym, przyszłościowym drzewem klimatycznym. Dobrze znosi warunki miejskie, takie jak wiatr, sól drogowa oraz zanieczyszczenia powietrza. *Parrotia persica* rośnie w parkach i ogrodach (także dachowych), również w pojemnikach i w lokalizacjach przemysłowych. Aby uzyskać najciekawsze ubarwienie jesienią, drzewo należy sadzić w wilgotnym i żyznym podłożu, o odczynie pH od obojętnego do kwaśnego, najlepiej w słońcu.

KOLORY SEZONOWE

jan	feb	mar	apr	mei	jun	jul	aug	sep	okt	nov	dec

TYP NASADZEń

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa półpienne, drzewa o pokroju naturalnym, drzewa wielopniowe, drzewa odporne na warunki klimatyczne, drzewa dające cień, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pniu**: kopuła, blok, cylinder, piramida, stożek, forma dachowa, odwrotnie stażkowata, wielopniowa parasolowata, espalier, forma ekranowa | **Topiary**: kopuła, cylinder, kolumna, żywopłot, element żywopłotowy, espalier, ekran, bonsai

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, pojemniki, ogród na dachu, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik**: brak, otwarty, szczelny | **Koncept nasadzeń**: Nasadzenia klimatyczne, Zwarte nasadzenia, Nasadzenia miejskie

CECHY

Kształt korony: płaskokulista | **Struktura korony**: zwarta | **Wysokość**: 6 - 10 m | **Szerokość**: 10 - 12 m | **Strefa mrozoodporności**: 5A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba**: less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, ciężka glina, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta, wszystkie typy gleb | **Stopień użynienia**: średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby**: sucha, wilgotna | **Stanowisko**: słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby**: kwaśny, obojętny, zasadowy | **Ekstremalne warunki**: tolerancja na zasolenie, tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, tolerancja na wysoką temperaturę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: główki, niepozorne, pojedyncze, małe | **Kolor kwiatów**: czerwony | **Termin kwitnienia**: luty - marzec | **Kolor liści**: zielony | **Liście**: opadające zimą, odwrotnie jajowate, skórzaste , błyszczące, faliste | **Kolor jesienią**: żółtopomarańczowy, pomarańczowoczerwony, czerwony, czerwowofioletowy, fioletowy | **Owoce**: niepozorne, torebka | **Kolor owoców**: brązowy | **Kolor kory**: żółtozielony, szary | **Kora**: łuszcząca się | **Kolor pędów**: oliwkowozielony | **Pędy**: nagie | **System korzeniowy**: płytki, słabo rozgałęziony

EBBEN trees since 1862

TreeEbb